

פרשת לך לך (תש"ד)

פרק י"ג

א. א. ויעל אברהם מצרים וכו' .
 השוה את סדר המלים בפסוקנו לסדר המלים י"ב פסוק ח' .
 י"ג א' הוא ואשתו וכל אשר לו ולוט עמו
 י"ב ו' ויקח אברהם את שרי אשתו ואת לוט בן אחיו ואת כל רכושם...
 התוכל לנמק שנוי זה?

- ב. שאלות ודיוקים ברט"י:
1. ד' ד"ה אטר עטה סם בראסונה
 2. ה' " ההולך את אברם
 3. י"א " ויסע לוט מקדם
 4. י"ג " ואנטי סדום
 5. י"ד " אחרי הפרד לוט
 6. ט"ז " אשר אם יוכל איט.
- מה בין שני פרוסיו? הבא נמוקים לסנייהם מניין לו?
 מה קסה לו? איך אפשר לתרץ קסי זה בדרך הפסס. (ע' י"ג ב' א.) (ועיין סאלון נח חס"ד 2) בתי דרכים מבאר רט"י כאן את סמיכות הפסוקים (י"ב-י"ג). מה ההבדל העקרוני בין שתי הדרכים? כיצד מפרט רט"י את המלה "אחרי"?
 מה קסה לו?

- ג. ז. ויהי ריב בין רעי מקנה אברהם ובין רעי מקנה לוט.
 רט"י - רמב"ן ד"ה ויהי ריב.
 1. מה ההבדל ביניהם?
 2. מה מנע את רט"י מלפרט בדרך הפסס?
 3. מה הקטר שבין שני חלקי הפסוק לפי רט"י, רמב"ן, ספורנו.
 4. מהי הקושיה שרוצה הרמב"ן לפרט בסוף דבריו החל מן "וממלת אז יראה לי כי העמים".
 5. כיצד מתרץ רט"י אותו הקסי בדבריו י"ב ו ד"ה והכנעני אז בארץ.
 ד. פסוקים י"ד - י"ח. כמה מפרשים (בעל עקדת יצחק, אברבנאל, מלבי"ם) זואלים על חלקו השני של הפרק: למה חזר ה' על הבטחתו כאן טכבר נתנה לאברהם בפרק הקודם ומה הקטר בין חלק זה של הפרק לחלק הראשון?
 נסה לענות על סאלה זו.

- ה. ט"ו רמב"ן ד"ה וטעם כי לך ולזרעך. ראב"ע ד"ה לך אתננה. ספורנו ד"ה לך אתננה
 1) מהי הסאלה העומדת לפני אלטתם וכיצד הם פותרים אותה?
 2) למי מהם יט להביא ראיה מפרק כ"ג?
 3) מהי ראיתו של ראב"ע מתוך ויקרא ט"ז כ"א?
 ג. י"ז קום התהלך בארץ לארכה ולרחבה.
 רמב"ן בחוך פ' י"ג ד"ה ואנטי סדום החל מן "קום התהלך".
 1) מה קסה לו? (2) פרט את דבריו: "שהיה זה ברצונו. "להחזיק במתנתו".

- ז. שאלות סגנון.
 1) מה בין "ריב" לבין "מריבה", ולמה נ' בפסוק ח' אל נא תהיה מריבה ולא כמו חנ' בפ' ז' "ויהי ריב".
 2) למה ג' בפ' י"ב "אברהם יטב... ולוט יטב" ולא כרגיל (כמו חנ' בפ' יח') ויטב אברהם?
 3) למה נ' בפ' י"ד "וה' אמר" ולא "ויאמר ה'".
 4) למה לא הוצוה מספרם כאן לכוכבי השמים כמו חנ' בפרק ט"ו? (עיין גם סאלון ראה חס"ג א.)